A. 1831. N°. 20.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 9den MAART.

PARAMARIBO.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *Februarij* zijn geboren

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
« « Vrouwelijk « 5 «

14.

OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht 9 personen.
« « Vrouwelijk » 8 «

17.

OVERLEDEN.

Gedurende de maand *Februarij* 1831.

Den 1sten, *Lizette Julien*, oud 50 jaren.

Den 4den, *Isak Bueno de Mosquita*, oud 37 jaren.

Den 7den, *Joseph Negelé*, oud 69 jaren en 4 dagen.

Den 13den, *Francina van H. M. Dietlicker*, oud 54 jaren.

Den 14den, *Maria Charlotte Wijnnand*, oud 6 jaren en 6 maanden, dochter van *Sophia Charlotte Schöpher*.

Den 16den, *Wilhelmina Henckel*, oud 2 jaren en 5 maanden, dochter van *Cornelia de Graaff*.

Idem *Johanna Maria Geertruida*, oud 1 jaar, 1 maand en 8 dagen, dochter van *Elisabeth Sophia Dietzel*.

Den 17den, *Hendrik Christoffel Ahlers*, oud circa 45 jaren.

Den 19den, *Cornelis van de Directie*, oud 40 jaren.

Den 21sten, *Bernhard Johannes*, oud 6 jaren en 4 maanden, zoon van *Willemina van B. A. Orsinga*.

Den 23sten, *Esther Delmonte*, oud circa 39 jaren; huisvr. van *Josua Lijon*.

Den 24sten, *Anna Maria le Franc*, oud 64 jaren.

Idem, *Johanna Catrol* wed. *Neijman*, oud 68 jaren en 2 maanden.

Idem, *Salomon Lijons*, oud 2 maanden en 4 dagen, zoon van *Uriah Lijons*.

Den 25sten, *Jacques van Guicherit*, oud 8 jaren, zoon van de negerin *Lisette*, aankomende den boedel *M. E. Scholtzborg*.

Den 27sten, *Mendlé Menist*, oud na gissing 65 jaren.

Den 28sten, *Dirk Renardus*, oud 35 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 17 December. Volgens de opvatting onzer regering, behooren de vestingen Maastricht, Venlo en Roermond, benevens Noord-Braband en Staats Vlaanderen, tot de Vereenigde Nederlanden. Toen er onlangs questie was van eene grensLinie tusschen Belgie en Holland, is er van onze zijde op dien grond geredeneerd. De Belgen hadden daartegen vrij wat in te brengen. In navolging der Franschen, spraken zij ook op hunne wijze van hunne natuurlijke grenzen, en begeerden een gedeelte van Zeeland te bezetten en de vanen des oproers tot aan de Moerdijk voort te planten. *Chassé* en *van Geen*, die zich zoo gemakkelijk niet laten wegcijferen, hadden maar eenvoudiglijk, naar de noordelijke moerassen en waterpoelen terug te trekken, en wat dies meer zij. Thans verneemt men, dat zij hun lied een toontje lager stemmen, en de Hollanders het oude grondgebied willen laten, niet twijfelende of de Koning en de natie zullen daarmede genoegen nemen.

— Te St. Nicolaas en Vlaanderen vormt zich eene sterke partij voor den koning. Zoo Z. M. een uitval op het Belgisch grondgebied ondernemen wil, zal hij er dadelijk door een aantal fabrijkgasten ondersteund worden. In Brussel, waar men de koning zoo vele verpligtingen heeft, en meer nog dan men doorgaans wel denkt, is de oranje partij zeer zwak; nergens evenwel vindt men meer tegenstanders der provisionele regering dan wel daar, nergens heerscht zoo veel verdeeldheid.

— Volgens de *Gazette de Gand*, gaat de koning alle avonden naar het strand en brengt er den nacht door. Voor den afval der Hollanders bevreesd, ligt er altijd een vaartuig gereed, ten einde hem bij de eerste wanorde naar Engeland over te voeren. Wij, die van het tegendeel overtuigd zijn, en geen koning missen willen, die er voorzeker nog nooit aan gedacht heeft om ons te verlaten, wij kunnen onzen Gendschen confrater de verzekering geven, dat hij zich bedriegt. Z. M., zeggen wij, en daar mogen de Vlamingers van maken wat zij willen, is in het minste niet ongerust; wij kennen hem, en hij kent ons; hij gaat niet naar Scheveningen; maar is meer dan ooit bij de *pinken*.

— 19 December. Naar men zegt, is door eenige kooplieden uit Rotterdam aan Z. M. een adres ingezonden, houdende verzoek dat de zetel van de handel-maatschappij niet moge worden verplaatst, daar anders ook andere plaatsen als Amsterdam het regt hadden dezelve in hun midden te zien.

— Een Belgisch ambtenaar, vroeger ook in 's konings dienst, schreef onlangs aan zijne overheden: Mijne Heeren, van het provisioneel bestuur, geeft te kennen NN., dat hij provisioneel zijn ontslag verlangt, aangezien alles op dit oogenblik nog provisioneel is.

— De vrijwillige giften bedragen reeds eene somma van twee millioen Nederlandsche gulden. In Belgie gaf men omtrent een halve millioen centen.

— Op de lijst der vrijwillige giften tellen wij wederom eene menigte obligatien van 1000 gulden, zoo als ook 2552 gulden uit Londen en 5643 gulden door zeven en veertig Amsterdammers, waaronder verscheidene dienstboden, bijeen gezameld.

— De noordweste-winden maken de waters in onze zeeboezems vrij onstuimig. De flotille blijft echter op de stroomen en doet er dagelijks goede diensten.

— Uit de Willemstad verneemt men, dat er een *avance*, onlangs op last der genie opgeworpen, door het hooge water ten halve is weggespoeld.

— Men verneemt, met eenige bevreemding, dat de heeren *Lacoste* en *Gobbelschroy*, als gewezen ministers, nog altijd hun volle traktement genieten.

— De kolonel *Rottiers* van Antwerpen bevindt zich onder het kleine getal Belgen, die den Koning groote verpligtingen hebben en evenwel zijn getrouw gebleven. Na met eene moeijelijke reis in het Oosten zijn te belast geweest, hield hij zich onledig met het rangschikken der vruchten zijner nasporing en leide zijne teekeningen en beschrijvingen ter perse. Het een en ander, voor eenige dagen in Brussel voltooid, is door den schrijver zelven naar Holland overgebragt en aan Z. M. eerbiedig opgedragen.

BRUSSEL, 21 December. (*Uit eenen brief.*) Daar ik onbewust ben, of de tijdingen uit Gend in Holland aankomen, maar het niet denk, zoo neem ik de pen op u een aldaar plaats gehad hebbend voorval te melden:—Heden morgen sprak ik iemand uit Gend gekomen, en deze verhaalde mij, dat men aldaar dapper aan het vechten was: eene partij voor *de Potter* en een ander voor den *Prins van Oranje*; hij verzekerde mij, dat aldaar eenige dooden en gekwetsten gebleven waren.— Zie hier wat de *Courier des Pays Bas* in zijn nommer van heden er van zegt:

Gend, 19 *December*. Zie hier eenige bijzonderheden, omtrent den avond van heden, welke tot 8 uur zeer stil is geweest. Maar opdat gij mijnen brief beter zoudt verstaan, moet ik u eerst verslag doen van hetgeen gisteren gebeurd is. — Gisteren verbrandden eenige soldaten van het vrijkorps, in het bierhuis *de halve Maan*, bij de graanmarkt, de driekleurige kokarde. Door deze vijandigheden opgewonden, verzamelden er zich heden, in genoemd bierhuis, eenige patriotische jongelingen, in de hoop, door hun getal, de aanstokers van wanorde te bedwingen. Niettegenstaande dit, kwamen er eenige van het vrijkorps en bereidden zich reeds herhalen van dezelfde daden. De patriotten, in een grooter getal, verzetteden er zich tegen; daarop volgde dat men handgemeen werd en in een oogenblik overvleugelde; dan bijna te gelijkertijd kreeg het vrijkorps toevoer van hulp; de burgerwacht werd terug geslagen en was genoodzaakt bijstand te gaan vragen; wijders was men verpligt zijne toevlugt tot de militaire overigheid te nemen. De generaal *Duvivier*, een detachement stadswachten en een dito pompiers, door den majoor *van de Poele* gekommandeerd, kwamen ter hulpe toesnellen; men bezette de uitgangen en in twee uren was de zamengedrongene menigte uit elkander. Men heeft hoofdzakelijk onder deze verbranders een officier, onderofficier en drie soldaten, als de aanleggers opgemerkt, alsmede zeer vele werklieden. — Men hoorde zeer dikwijls onder dit alles roepen: *Leve de Koning! weg met de patriotten!* — In Brussel is alles dood stil.

MENGELINGEN.

FRANSCHE TROUW, VOORAL JEGENS ONS.

Hoezeer KAREL X aan zijne onderdanen redenen gegeven had, om ongenoegen op te vatten tegen zijn bestuur, zijn er echter ook andere drangredenen tot hunne jongste omwenteling geweest. Dit beoordeelen wij en uit sommige kreten en uit den geest welken de liberale bladeren ademen in *Frankrijk*. Eer wij dien geest nader ter toets brengen, moeten wij eene algemeene aanmerking vooraf laten gaan. De Koning der *Nederlanden* moet dan wel veranderd zijn in eenige jaren! Las men, toen LODEWIJK XVIII en KAREL X nog waren den *Constitutionnel* en andere, was onze Koning *wijs*, hij was *goed*, hij was *regtvaardig*. Meermalen werd hij anderen tot een voorbeeld gesteld; men schroomde zelfs niet

zijn eigen Koning, door eene vergelijking met hem, aan te vallen. Inderdaad, kon iemand op het denkbeeld komen dat die taal én echt liberaal én zuiver gemeend was. Van achteren evenwel blijkt, dat het den Franschen schrijvers bij uitsluiting te doen was om hunne eigene vorsten te beschimpen, en dat antitheses hun daartoe voorkwamen de beste weg te zijn. Immers hoe veranderd is niet die toon, sedert het volk, uit zeer goede en zeer slechte wezens zamengesteld, in *Frankrijk* de overhand heeft behouden! Thans, naar de heeren, is WILLEM I. niets minder dan een tiran, die zijn volk heeft onderdrukt en blijft onderdrukken. Men moet al een bijzonderen geest bezitten, of zeer weinig kiesch zijn op het punt van eer, om de Belgen, na al hun doen, dat hen voor altoos schandvlekt in de geschiedenis, nog *heldhaftig* en *edel* te noemen. De Engelschen schijnen een anderen maatstaf te hebben om grootmoedigheid en heldhaftigheid te beoordeelen. En niet alleen wordt onze Koning op het vuilaardi ste gelasterd, maar niet Hem zijn geheele geslacht. Wij voor ons zullen ons onthouden van PHILIPPUS te beoordeelen; er zijn dingen welke het best geleerd worden door den tijd. Genoeg, te zeggen dat het met het razen der Franschen even toegaat als met dat van de Belgen: men schreeuwt en tiert *als*, en men bewijst *niets*. En wat zou men ook kunnen bewijzen? Zonder te leeren dat het Nederlandsch bestuur volmaakt zij, (wat toch is onder de zon volmaakt?) durven wij gerust beweren, dat het een van de beste gouvernementen is, en dat die gebreken, welke hetzelve nog mogen bijblijven, van zulk een aard zijn, dat dezelve zeer ligt verholpen kunnen worden. Wilden wij ons den tijd en de moeite geven, wij zouden in *Frankrijk* zelf geheel andere gebreken vinden.

Edoch, zien wij nu met welke goede trouw de Franschen ons gouvernement prezen! In hunnen waan, of liever in hunne zotte hoop, dat zij weder onder eene Republiek leven, welke, op het voetspoor der Romeinsche en der latere Fransche, zich naar buiten zal uitbreiden, en hiertoe de zoo bekende Fransche listen van INGEROEPEN te zijn, te baat zal nemen, spreken zij reeds van eene mogelijk vereeniging met *België*. Zonderling moet hun snoeven daarbij klinken, dat er millioenen jonge lieden zijn, die den hoon van *Waterloo* en van het innemen van *Parijs* zoo gaarne zouden wreken. Die taal verraadt een s'echte inborst, met domheid gepaard: 1°. Hebben de Belgen niet even zoo goed als *anderen* tegen Fransche legers gevochten, of zijn wij Hollanders het ook bij toeval alleen geweest? 2°. Hadden de bondgenooten den slag verloren, zou dan PHILIPPUS op den troon zitten? Dit weten de kinderen beter! 3°. Hebben de bondgenooten niet verklaard, dat zij *niet* tegen de Franschen vochten, maar slechts tegen éénen man, BUONAPARTE? Dat men *Frankrijk* heeft bezet, spreekt wel van zelven; want *a*) BUONAPARTE *alleen* en in zijn *eigen persoon* kon niet boeten voor de rampen, door zijnen oorlog aangebragt, noch ook de schadevergoeding alleen betalen. Maar *wat* hebben de Franschen altoos gedaan, wanneer zij steden innamen? Brandschatting laten betalen, gewesten ontnomen, volk geligt, het leger laten kleeden op 's vijands kosten; *b*) wist men het wel, dat er, ook na BUONAPARTE's val en ballingschap, nog een aantal lieden bestonden, vooral in *Parijs*, die, uit eigenbelang, uit gewoonte, uit verknochtheid, uit zucht tot krijgsroem, uit haat tegen de Bourbons, hem aanhingen, en die gretig naar de eerste gelegenheid zouden hebben uitgezien, om hun' ouden meester weder aan het bestuur te helpen? Zou dan niet alle moeite, kosten, het geplengde bloed vergeefs zijn geweest, had men niet gepoogd, om dien verkeerden geest hier te laten bekoelen, daar om te wenden, en daar wederom met kracht tegen te gaan? En langs welken weg was dit mogelijk, anders dan door militaire bezettingen? Of waren civiele autoriteiten bestand tegen oude en jonge militairen, die liever een' Keizer te paard zagen, dan een' Koning in zijn rijtuig? Het roepen alzoo van het ongelijk, aan de Franschen geschied, is kinderpraat. En, wij vragen het nogmaals, waar zou PHILIPPUS thans zitten, ware de dag van *Waterloo* anders uitgevallen.

Maar den *Constitutionnel* en consorten is het om PHILIPPUS evenmin als om KAREL X, noch BUONAPARTE te doen! Hij brandt van begeerte om weder Fransche legers op de been, in het veld te zien, hunne brommende dagorders in zijn geschrift te kunnen opnemen en hunne, dapper opgesmukte, heldendaden te kunnen vermelden. Verovering, berooving en plundering, ziedaar wat die naneven der Terroristen begeeren! Hoe schandelijk hetzij, voor dergelijke beginselen te durven uitkomen, heeft het zijn nut: de bedoelde bladen zijn zeker geen gouvernements-bladen; immers laat dit zich niet vooronderstellen; maar hoe minder zij van het gouvernement zelf komen, hoe meer de geest des wuften, roofzieken volks daaruit is te proeven; en het wordt als een NB. voor ALLE ANDERE kabinetten, om een waakzaam oog te houden op die horden, die andermaal *Europa* zouden willen overstroomen, met bloed vervullen, uitschudden en aan ketenen leggen, tot welker verbreking welligt andermaal een gewapend werelddeel vereischt zou worden.

Vergeten wij voor een oogenblik, dat wij het geluk hebben Hollanders te wezen, om alleen te bedenken, dat wij gelooven welopgevoede lieden te zijn. Deze uitdrukking nu moet zich bij ons niet blootelijk bepalen, gelijk veelal in *Frankrijk* en *België*, bij de wijze van den hoed af te nemen, of naar iemands welstand te vragen: het moet bestaan in zedelijk gevoel. En uit dit laatste oogpunt genomen, vragen wij ons dan af, wat ons het meest inneemt, de grootste achting inboezemt: een volk, dat muit-, roof- en moordziek, zijne wettige overheden verdrijft; de kleur zijns Konings brutaal met voeten treedt, zijne handen slaat aan epauletten, vreedzame burgers in den kerker werpt om maar gijzelaars te hebben, den Vorst scheldt, durft verklaren zelfs geen woord van HEM te willen hooren noch lezen: dan wel een volk dat hem in die omstandigheden bijstand biedt, voor hem en zijne eer de wapenen opvat, hem omgeeft, hem tot een schild wordt tegen zijne ondankbare vijanden en hem van alle zijden laat weten, dat hij maar te spreken heeft, en dat het te velde zal trekken op zijn wenk? Dat onderschied zal toch te groot zijn! En zoodanig is dan ook ONZE houding te dezer ure tegen over *België*, ten aanschouwe van het beschaald en naar rust hijgend *Europa*? zoo worden wij Hollanders door dat *Europa* gewaardeerd; nimmer rezen wij zoo in de oogen van alle weldenkende Vorsten en onderdanen; nimmer hadden wij meer aanspraak op hun onbegrensd vertrouwen, op hunne ware achting, op hunne bestendige vriendschap. Aan de eene zijde VUIG VERRAAD, aan de andere LIEFDE TOT HET VADERLAND EN TROUW AAN DEN KONING!

Dat gevoel, dat bewust zijn is reeds ons loon!

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, het Schip Catharina Anna Helena, Kapt. P. H. Bos, van Amsterdam; Passagiers: J. L. GELLÉE, Echtgenoot en Dochter, A. J. POSNANKIE en J. POSNANKIE.

UITGEKLAARD.

Den 5den, het Schip Henriette en Betsij, Kapt. G. B. Bos, naar Amsterdam; lading: 484 vaten Suiker, 100 balen schoone en 5 dito vuile Katoen en 1055 pond Koper.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.